

את האירוע הזה לוחמי חרוב לא ישכחו - לאחר שהוגדרו מחדש כסיירת ב-2017, בשבוע שעבר הם עשו צעד נוסף בעולם היחידות המיוחדות, וקיבלו את הסיכה ההיסטורית בגודל חדש ההולם את המעמד. ליווינו אותם עד לרגע המרגש, וחזרנו עם הפרטים והתמונות

ליאור נוישטיין, מערכת אתר צה"ל | 15.03.2020

סיפורה של סיירת חרוב החל להיכתב עוד אי שם, בשנות ה-60. קבוצת לוחמים, חלוצי "הסיירת של פעם", עמדה איתנה מול האתגרים של פיקוד המרכז, והשליטה סדר בבקעה, גזרה שהייתה ידועה באותה עת בשם "ארץ המרדפים". הסיירת הובילה שלל מארבים מורכבים, ובעיקר נתנה מעצמה עבור המדינה.

מאז שנפתחה מחדש ב-2017 ועברה הסבה מגדוד לסיירת, ביצעה "חרוב" אינספור פעילויות מבצעיות ותפיסות קווים משמעותיות בכל גזרה. כעת, שלוש שנים אחרי, הוחלט גם על צעד נוסף, סמלי יותר: הגדלת סיכת הסיירת, שעד כה הייתה קטנה ביחס לשאר הסיירות בצה"ל, ושינוי מיקומה - מעל הכיס השמאלי, כיאה למעמדה.

"מי שיזום את המהלך היה מפקד הסיירת הקודם, סא"ל אורן צבר, והרס"ר דאז יובל גאדג', אני רק קטפתי את הפירות של התהליך שהם התחילו", אומר מפקד הסיירת הנוכחי, סא"ל גל רייץ, "היה לנו חשוב להשאיר את כל האלמנטים על הסיכה שהופיעו גם במקורית." על פני הסיכה, ממש כקודמתה, נותרו זוג אריות הפונים זה לזה, המייצגים את השיוך לפיקוד המרכז. הג'יפ שבמרכזו מתייחס בעיקר לסיירות, וכן גם למרדפים שהיו מבצעים בעזרתו עוד מראשית ימיה של היחידה. והכנפיים, בדומה לסיכות סיירות אחרות. החבצלת, שמופיעה בחלקה העליון, היא סמל לענף המודיעין ממנו צמחה הסיירת הישנה.

את טקס ההענקה, שהתקיים בסוף השבוע שעבר, בחרו אנשי היחידה לקיים בצורה לא שגרתית, ולאגד שני אירועים חשובים יחד. "עד לנקודת הטקס, השתתפו הלוחמים ב-'מירוץ מגן' - שכלל ריצה של 93 קילומטרים, כמספרה של הסיירת, מטבריה ועד לאנדרטת הבקעה." "בנינו את המירוץ כך שיגשים כמה מטרות", ממשיך המפקד, "הראשונה היא חיזוק הרוח של היחידה, השנייה היא חיזוק המורשת דרך הריצה בארץ המרדפים, המקום בו לחמה הסיירת בסוף שנות ה-60, והשלישית, השרשת תרבות הכושר הגופני בקרב כל אנשי היחידה. לכן, את המקצה הראשון והאחרון ירוצו כלל אנשי היחידה, ולא רק של הלוחמים, מתוך תפיסה שזה אירוע עם השפעה נרחבת שנוגעת לכל אחד מהם." בשביל סא"ל ריץ', אשר פיקד על הסיירת כסמג"ד עוד בתקופתה כגדוד, אחד המוקדים המרכזיים באירוע הוא הפן ההיסטורי, והמורשת היחידתית שמהווה את ליבה הפועם של הסיירת עד היום.

"המירוץ התקיים בצורה של מירוץ שליחים, כך שכל צוות השלים מקטע אחר, העביר את הדגל הלאה, ובין לבין עבר בתחנות ובמוקדים שקשורים להיסטוריה של הסיירת", הוא מתגאה, "מפקדים ולוחמים מהסיירת הישנה הגיעו לספר את הסיפור שלהם, לשתף בתקריות שחוו במקומות בהם התרחשו, ולחלוק קצת מהידע והניסיון הרב."

את הישורת האחרונה של המירוץ חתמה פלוגת ההכשרות של אוגוסט 19, שלוחמה סיימו את פרק ההכשרה שלהם בבא"ח. הם היו הראשונים אי פעם לעבור את "[טירונות יחידה](#)" הייעודית של הסיירת, וכעת מצטרפים לחבריהם במעמד המיוחד.

"האגדרטה בה התקיים הטקס, היא המקום בו התקיים גם טקס ההקמה של הסיירת המחודשת לפני שלוש שנים", מגלה סא"ל רייץ, "בדומה לתחנות בהן עוברים הלוחמים בדרך, המקום הזה שזור בעבר היחידתי, והאגדרטה הוקמה להנצחתם של הגיבורים שנפלו ולחמו בשורותינו".
הענקת הסיכות מגיעה לאחר שבעה חודשי תעסוקה עצימים של הסיירת בעציון ובעזה, בהם עצרו הלוחמים עשרות מחבלים שתכננו לבצע אירועי פח"ע, וחוו שני סבבי הסלמה בעזה, בהם "הגורה שחורה". זו התעסוקה הראשונה מזה שנים שביצעה חטיבת כפיר בעזה, שלאחריה החליט הרמטכ"ל, רב אלוף אביב כוכבי, על הגדרתה מחדש כחטיבת חי"ר מתמרנת, כחלק מתר"ש תנופה.

הסטטוס החדש עתיד להשפיע על הסיירת לא מעט בשנים הקרובות. "בעתיד הלא רחוק, בדומה לסיכה, גם היחידה תעבור מתיחת פנים", משתף סא"ל רייץ, "אנחנו נקבל אמצעים חדשים וייחודיים ונעסוק לראשונה בגזרות שונות אופרטיבית ממה שעשינו עד עכשיו, כמו הגזרה הצפונית".
השלב הבא - גזרת בנימין. "התעסוקה בעוטף ירושלים תציב בפנינו לא מעט אתגרים, אבל אין לי ספק שנעמוד בהם ונביא תוצאות", מכריז מפקד הסיירת בביטחון.
"ה D.N.A של האנשים כאן מורכב כולו מחתירה למגע ומדבקות במשימה", הוא מוסיף, "כעת, עם קבלת הסיכה החדשה, יש לנו מחויבות להמשיך ולהוכיח את המהות שלנו יותר מאי פעם, ואין בי צל של ספק שנעשה בדיוק את זה".